

Путник треће класе- Десанка Максимовић

Волим да путујем трећом класом
на броду, возу и трамвају:
ту људи сваком називају бога
кад дођу и оду
и суседу руку дају.

Чист до прљавог, трезан до пијаног
не либећи се ту седа;
распитује сусед суседа
куда иде и како се зове,
и ко му је кум и деда.

У трећој класи седну крај мене
жене сличне мојој мајци,
преплашене и окорелих руку,
и причају поверљиво свакоме
своју бригу и муку.

Ту се нико неће забезекнути
ако што паметно кажем, а имам
подеране рукаве,
нико ми не вири у излизане потпетице,
не мери ме од пете до главе.

Ту се одева свак како мора;
много је ту старинског, убогог света;
па ако у пролеће зимски огртач имам и ја,
то никога не ужасава,
нити коме смета.

Ту мирише понеко на ракију,
на бели лук и чашу вина,
понеко ми на ногу стане;
али ту се путници не гледају
са нечовечних висина:
поштују се туђе сиромаштво
и туђе ране.

Ако се гласно насмејем у трећој класи,
нико ме не сматра за неваспитана и луда.
Ту су сви рођачки расположени
и једнаки готово
као на дан страшног суда.